

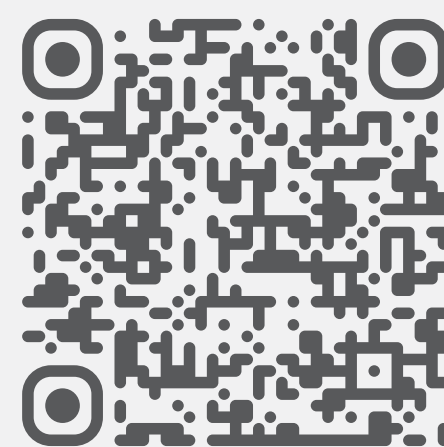
Descoperă Pădurea Băneasa!

Pădurea Băneasa este un loc în care poți lăsa orașul în urmă, măcar pentru puțin timp. Aici, printre arbori înalți și poteci umbrite, aerul pare mai ușor, pașii se domolesc, iar gândurile se așază. Aerul e mai răcoros, zgomotul se topește, iar pădurea îți amintește că dincolo de grabă există încă ritmuri vechi: foșnetul frunzelor, cântecul păsărilor, mișcarea nevăzută a vieții. Sub arbori, solul respiră, insectele lucrează, plantele se dezvoltă, iar vietățile își găsesc adăpost într-o lume ținută laolaltă de legături fragile și prețioase.

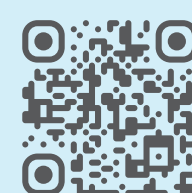
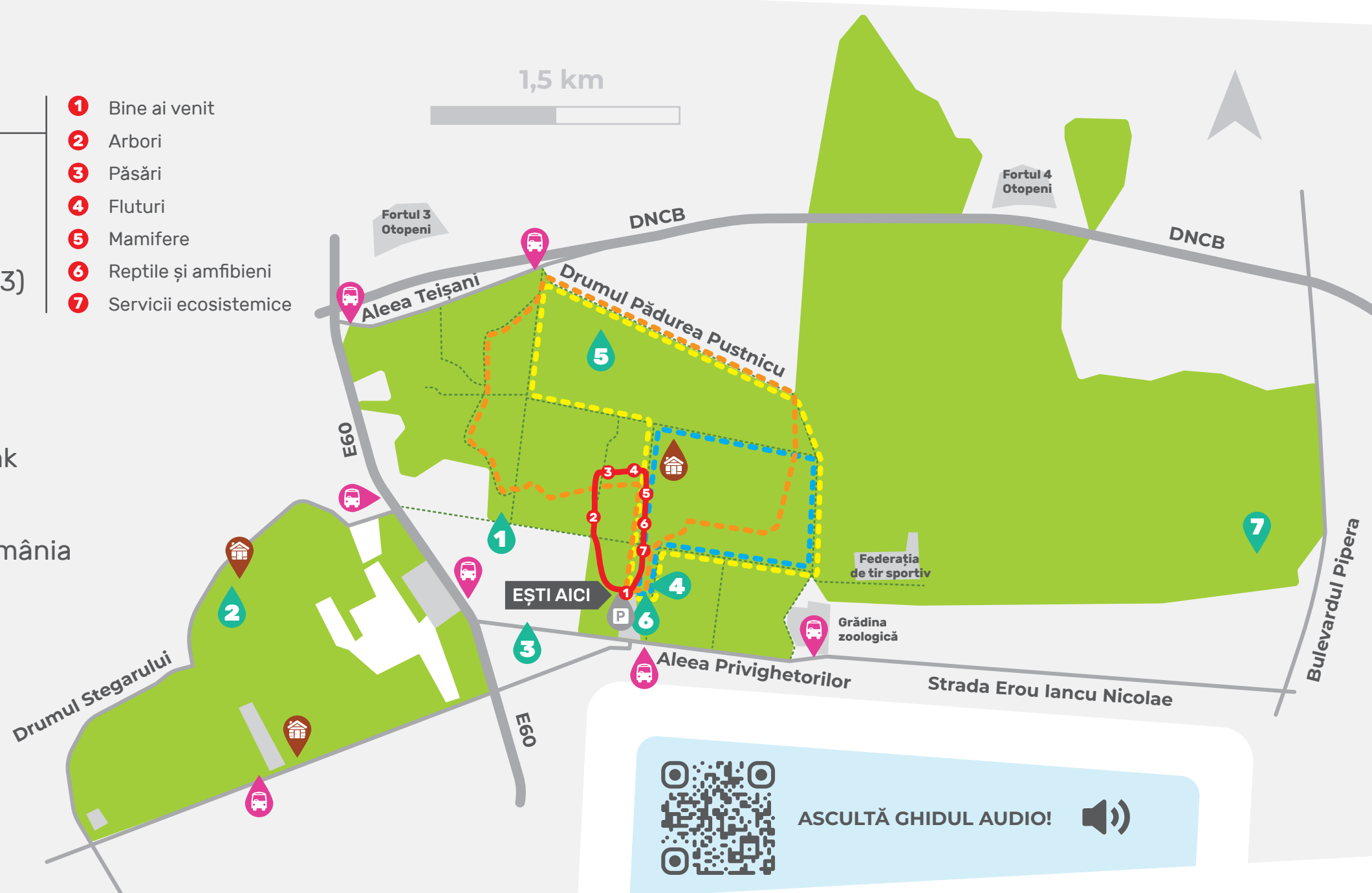
Pentru București, Pădurea Băneasa este mai mult decât un colț de verde: este umbră, oxigen, echilibru și memorie vie. Pentru tine, poate fi o clipă de respiro, o întâlnire cu sălbăticia blândă și o invitație la grijă. Când o asculți cu adevărat, pădurea se arată, te schimbă și îți lasă în minte o pace rară.

SEMNEAZĂ PETIȚIA!

Legendă

- Traseu biodiversitate
- Trasee bicicletă
- Stații autobuz (301, 450, 301B, 473, 203)
- Canton
- Parcare
- 1 Mausoleu Mauriciu Blank
- 2 Crucea memorială a societății Hipice din România
- 3 Monumentul Eroilor Jandarmi
- 4 Băneasa Nature Hub
- 5 Balta cu tritoni
- 6 Cișmea apă potabilă
- 7 Balta mistreților
- 1 Bine ai venit
- 2 Arbori
- 3 Păsări
- 4 Fluturi
- 5 Mamifere
- 6 Reptile și amfibieni
- 7 Servicii ecosistemice

ASCULTĂ GHIDUL AUDIO!

Primăria
Sectorului 1

În cadrul programului:

inițiat de:

PARCUL NATURAL
BUCUREȘTI

- Arbori dominanți și însoțitori : stejar¹, tei, frasin, ulm, arțar², plop³, dar și nuc, cireș și păr sălbatici.

- Specii alogene în peisaj: de ex. cenușer, arțar american, salcâm⁴, frasin de Pennsylvania, ulm siberian, glădiță⁵, dud alb⁶, viță canadiană.

- Păsări: în aria protejată putem observa specii precum gaița⁷ (*Garrulus glandarius*), pițigoiul mare⁸ (*Parus major*), pițigoiul albastru (*Cyanistes caeruleus*), țicleanul (*Sitta europaea*), mierla⁹ (*Turdus merula*), mai multe ciocănitori¹¹ (*Dendrocopos major*, *Dryocopus martius*, *Dryobates minor*), răpitoare ca șorecarul comun¹⁰ (*Buteo buteo*) și uliul păsărar (*Accipiter nissus*), huhurezul mic¹² (*Strix aluco*), liliacul de amurg (*Nyctalus noctula*) și liliacul bicolor (*Vespertilio murinus*)

- Fluturi și polenizatori: fluturile sabie¹³ (*Iphiclides podalirius*), manția împaratului (*Argynnis paphia*) fluturile virgulă (*Polygonia c-album*), fluturile umbră și lumină (*Pararge aegeria*), fluturile amiral¹⁴ (*Vanessa atalanta*), fluturile ochi de păun (*Inachis io*), bondarul¹⁵ (*Bombus terrestris*)

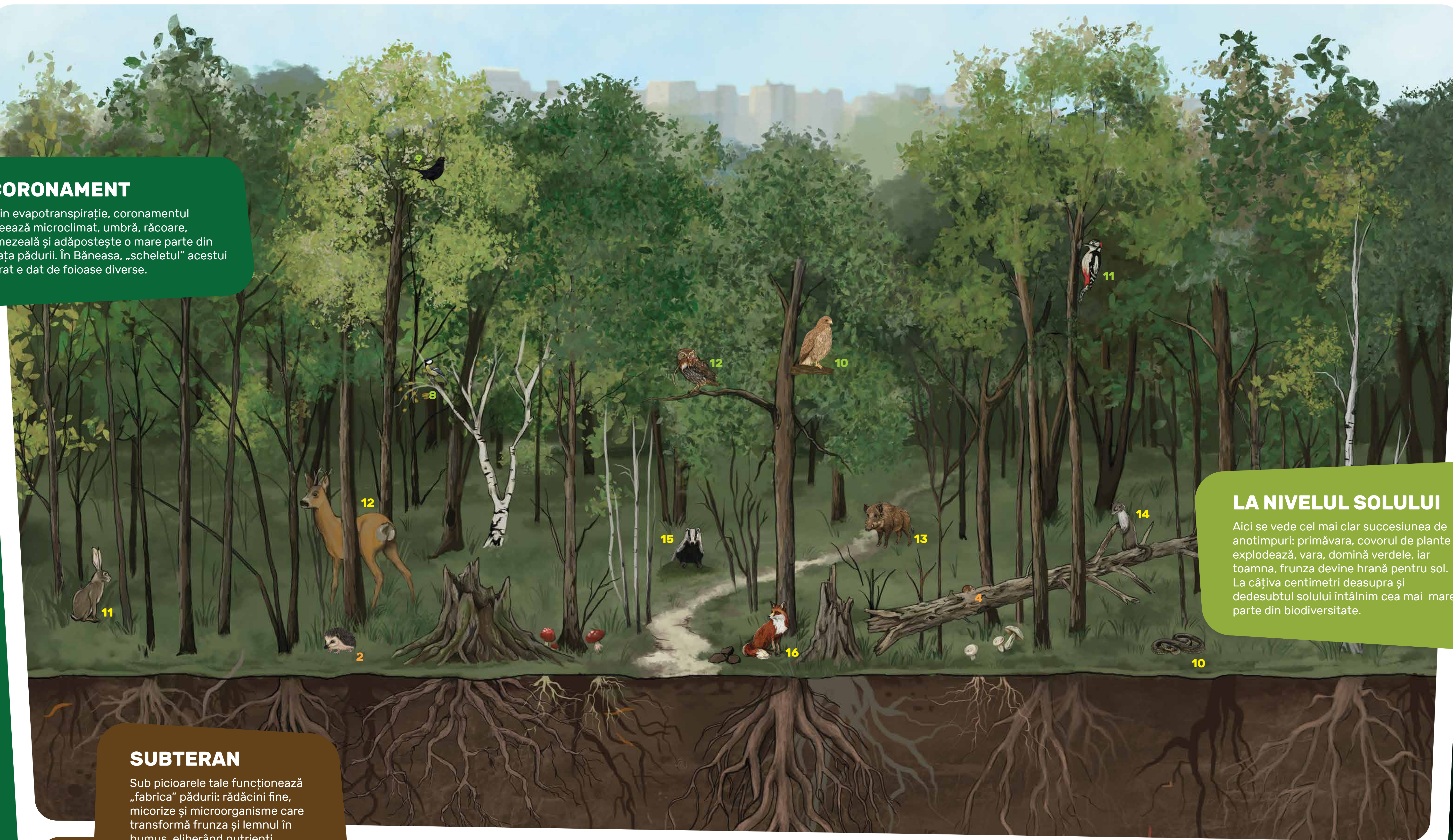
- Gândaci legați de arbori bătrâni și lemn mort: rădașca¹⁶ (*Lucanus cervus*), croitorul mare al stejarului¹⁷ (*Cerambyx cerdo*), croitorul cenușiu¹⁸ (*Morimus funereus*)

- Insecte „de seară”: licuriciul¹⁹ (*Lampyris noctiluca*) și fluturi de noapte precum sfînxul plopului²⁰, molia colibri²¹, banda roșie.

CORONAMENT

Prin evapotranspirație, coronamentul creează microclimat, umbră, răcoare, umezeală și adăpostește o mare parte din viața pădurii. În Băneasa, „scheletul” acestui strat e dat de foioase diverse.

LA NIVELUL SOLULUI

Aici se vede cel mai clar succesiunea de anotimpuri: primăvara, covorul de plante explodează, vara, domină verdele, iar toamna, frunza devine hrană pentru sol. La câțiva centimetri deasupra și dedesubtul solului întâlnim cea mai mare parte din biodiversitate.

- Subarbori, hrană și ascunziș: alun¹, corn, sânțer, păducel², lemn căinesc, măceș³, soc, mur; liane precum iederă⁴ și curpen

- Amfibienii din zonele umede: broasca rugoasă brună⁵ (*Bufo bufo*), broasca roșie de pădure⁶ (*Rana dalmatina*), tritonul comun (*Lissotriton vulgaris*), tritonul cu creastă (*Triturus cristatus*), brotăcelul⁷ (*Hyla orientalis*)

- Reptile (în luminișuri, margini și pe trasee înșorite): șopârla de câmp⁸ (*Lacerta agilis*), gușterul⁹ (*Lacerta viridis*), năpârca (*Anguis colchica*), șarpele de casă¹⁰ (*Natrix natrix*), șarpele de alun (*Coronella austriaca*)

- Mamifere (mai ales la amurg/noaptea): iepurele de câmp¹¹ (*Lepus europaeus*), căprioara¹² (*Capreolus capreolus*), mistrețul¹³ (*Sus scrofa*), dar și prădători precum nevăstuica (*Mustela nivalis*), dihorul (*Mustela putorius*), jderul de piatră¹⁴ (*Martes foina*), bursucul¹⁵ (*Meles meles*), vulpea¹⁶ (*Vulpes vulpes*)

SUBTERAN

Sub picioarele tale funcționează „fabrica” pădurii: rădăcini fine, micorize și microorganisme care transformă frunza și lemnul în humus, eliberând nutrienți indispensabili pentru plante, arbuști și arbori.

- Mamifere săpătoare și de sol: cârțița¹ (*Talpa europaea*), ariciul² (*Erinaceus roumanicus*)

- Rozătoare și insectivore mici, „munca de noapte” a pădurii: șoareci (*Apodemus sylvaticus*³, *A. agrarius*⁴), Pârșul de alun⁵ (*Muscardinus avellanarius*), șoarece de câmp (*Microtus arvalis*), chițcan⁶ (*Sorex araneus*)

- De la miriapozi precum Dragonul de Băneasa⁷, descoperit în 2026, la descompunători și larve de insecte care procesează materia organică și păstrează solul sănătos, aerat și fertil.

Episodul 4 : După ultima glaciațiune: Codrii Vlășiei, pădurea în stadiul de climax

HOLOCEN | ultimii ~12.000 de ani

Se instalează o climă mai stabilă. Solul devine un sistem viu: frunza căzută se transformă în humus, humusul reține apă și nutrienți, iar pădurea se poate menține pe termen lung. În Holocenul mijlociu (aprox. 8.000–6.000 ani în urmă), clima mai stabilă a permis pădurilor să atingă un maxim: pentru multe regiuni temperate, reconstituirile științifice indică un peisaj în care pădurea era dominantă, aproximativ 80% din suprafața Europei.

O pădure aflată în climax este o pădure matură, ajunsă la un echilibru stabil cu clima și solul locului: nu mai „avansează” spre alt tip de vegetație, ci se autoreglează prin cicluri lente de creștere, moarte și regenerare. Are structură complexă pe straturi: coronament înalt, subarbor, arbuști, ierburi, mult lemn mort, sol bogat în humus și o biodiversitate ridicată, în care energia și nutrienții circulă eficient.

Existau turme de zimbri, care alături de faimoșii bouri mențineau un mozaic de microhabitate. Iar populațiile lor erau ținute sub control de haite lupi, care în sudul țării au fost prezenți până la mijlocul secolului XX.

Episodul 3 : Vânturi reci, praf fin, depuneri de luturi și pietrișuri

PLEISTOCEN | ~2 milioane – 12.000 de ani în urmă

Clima oscilează puternic între perioade reci și temperate. În fazele reci, vânturile depun loess, cunoscut local drept „Luturile de București”, iar rețelele de râuri depun nisipuri și pietrișuri, straturi acvifere precum Frățești și orizonturi de tip Colentina. Câmpia se așează în alternanțe: praf fin peste aluviuni grosiere.

Viața urmează clima: stepă și silvostepă în perioadele reci și uscate, apoi pășuni de pădure când e mai umed și mai blând. Biodiversitatea nu crește liniar, ci în valuri, ecosistemele se retrag și revin odată cu temperatura și apa. Pe aceste meleaguri existau mamuți lănoși, bivoli și rinoceri cu blană.

Episodul 2 : Lacul pliocen și formarea câmpiei

PLIOCEN | ~5–2 milioane de ani în urmă | ultimul strat se afla la adâncime de 300 m sub picioarele tale.

După retragerea Mării Sarmatice, în Pliocen a urmat formarea unui lac. Apoi lacul s-a colmatat treptat: aluviuni și depuneri deluviale au umplut bazinul, iar suprafața de uscat s-a consolidat – baza câmpiei pe care o vezi azi în Sudul României.

Viața se mută la marginea apei: stufărișuri, bălți și maluri cu vegetație bogată. Pe măsură ce uscatul se extinde, apar mozaicuri de habitate umede-uscate care cresc biodiversitatea: insecte, broaște, tritoni, șerpi de apă, rozătoare, insectivore și mamifere mari, inclusiv diferite specii de cămile și cai.

Episodul 1: Marea Sarmatică: peisajul era dominat de ape

MIOCEN | ~12–7 milioane de ani în urmă | fundul acelei mări este la 1000 m adâncime sub picioarele tale.

În locul în care te afli, peisajul era dominat de întinderi de apă ale Mării Paratethys, o „vecină” a oceanului Tethys, care a acoperit regiuni întinse din Europa Centrală și de Est.

Viața era în primul rând acvatică: alge, nevertebrate și pești, într-un mediu natural care a trecut prin schimbări repetate de salinitate, nivel și conexiuni cu alte bazine, lăsând în urmă sedimente care au devenit, în timp, parte din fundamentul câmpiei de azi.